

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۵/۰۱

نعمان دوست

د پوهنتون خاطرې

(۱۳)

د پوهنتون خاطرې

نعمان دوست

ټولګي کې مو پر يوه ديني موضوع بحث و. بحث همداسې تود روان و چې ور پرانيستل شو او استاد پروفيسر تقويم الحق کاکاخېل راننوت. هغه، لکه چې زموږ ځينې خبرې اورېدلي وې. چې څنگه پر څوکي کيناست نو موږ ته يې راوکتل: هلکانو، تاسې خوسم موليان يئ!

بيا يې پوښتنه وکړه:

تاسو کې چا ديني تعليم کړی او څومره مو کړی؟ موږ ټولو ګوتي جيګي کړې او وه مو ويل چې په جوماتونو کې مو څه ناڅه کتابونه ويلې او په ښوونځيو کې مو هم د مضمون په توګه ځينې ديني کتابونه ويلې دي. کاکاخېل صيب، وپوښتل: قدوري چا ويلې؟ موږ ټولو ګوتي جيګي کړې.

بيا يې وويل: يوه اسانه او بيخي ساده پوښتنه وکړم؟ ټولو په يوه غږ وويل: هو، استاده.

کاکاخېل صيب وپوښتل: ښه دا راته ووايئ چې قدوري چا ليکلي؟

له دې سره په ټولګي کې خاموشي خپره شوه او ټولو سروڼه ښکته واچول. استاد، موسک شو: دا کتاب ويل به داسې وي؟ د هر کتاب د ليکوال نوم د هغه په پښتۍ او يا لومړۍ پاڼه کې درج شوی وي. لکه چې د کتابونو پښتۍ او لومړۍ پاڼې ته هيڅ خيال نه کوئ؟

يو محصل غږ کړ: استاده، فکر نکوم که د قدوري د مؤلف نوم د هغه ملاصيب هم زده وي چې ما ترې جومات کې قدوري ويلې.

کاکاخېل صيب ويل: هغه پرېږده، خپله خبره کوه. او بيا يې موضوع پسې وغځوله:

ګورئ دا عادت جوړ کړئ چې له کتاب ويلو مخکې يې ليکوال وپېژنئ. ځينې وخت دا کار ډير مهم وي. نو که ممکن وي، د ليکوال د ژوند زمانه وپېژنئ، د هغه فکر وپېژنئ، د ژوند په حالاتو يې ځان خبر کړئ. دا له تاسو سره د مسائلو په درک کې ممد واقع کېدای شي.

د استاد دا خبره ډيره مهمه ده. که موږ د ليکوال په اړه معلومات ونلرو؛ نو ډير مسخه شوي اطلاعات به د حقايقو په توګه ومنو.

يوه بيلګه به يې وړاندې کړم:

يو وخت مي د مشهور شاعر استاد خليل الله خليلي يو کتاب (عيارۍ از خراسان) څه ناڅه لوستی و. په دې کتاب کې يې حبيب الله سقاو، د خراسان د عيار او يا کاکه په توګه ترانښلی و؛ خو همدغه سړی بيا نوموتي مؤرخ غلام محمد

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خبر و لولئ

غبار او ځينو نورو مؤرخينو غل، ډاکو او د افغانستان د شاتګ لامل ګڼلې دي. ما سره به پوښتنه وه چې د خلیلي په څیر یو اګاه او عالم سړي ولې داسې کړي؟

وروسته پوه شوم چې د خلیلي پلار میرزا محمد حسین چې د امیر حبیب الله خان په دور کې مستوفي الممالک (وزیر مالیه) و، امان الله خان د خلیلي واکمنۍ په لومړیو کې اعدام کړی و او حبیب الله سقاو هغه څوک و چې د امان الله خان حکومت یې له منځه وړی و؛ نو خلیلي د خپل پلار انتقام په دې توګه اخیستی و.

خبره اوږده نشي، په لنډو کې به دې پوښتنې ته ځواب ورکړو چې د استاد خلیلي د پلار د اعدام دلایل څه ول؟ د ځینو تاریخي روایاتو په حواله، میرزا محمد حسین چې د امیر حبیب الله خان په وخت کې مستوفي الممالک و او استخباراتي چارو کې یې هم ګوتې وهلې؛ په خپل شیطنت یې ډیر خلک د امیر د توپ خولې ته تړلي ول او لومړي مشروطه غوښتونکي یې له ډیرو کړاونو او سختیو سره مخ کړي ول .

د خلیلي پلار په خپلو شیطنتونو د امیر حبیب الله خان روابط له خپلې میرمنې او خپل زوی (شهزاده امان الله خان او د هغه مور) سره دومره خراب کړي و چې حتا یو وخت خبره تر طلاقه هم رسیدلې وه .

دغه شان کله چې په ۱۹۱۸ کال کې د کابل په شور بازار کې په امیر حبیب الله خان د تومانچې ډز وشو؛ نو د خلیلي پلار د امان الله خان او د هغه مور تورنه کړه او د امیر حبیب الله خان زړه یې له دې دواړو ښه سم بد کړ. بیا کله چې امیر حبیب الله خان د لغمان په کله ګوش کې قتل شو او شهزاده امان الله خان کابل کې خپل ځان پاچا اعلان کړ او له خپل کاکا سردار نصرالله خان څخه، چې دا وخت په جلال اباد کې و، بیعت و غوښت؛ نو مستوفي الممالک هغه له بیعت منع کړ او په کابل یې لښکر کشیو ته وهڅاوه. هغه ته خپلې ماضي اشارې کولې چې که امان الله خان واک ونیسي، نو د ده خیر نشته. خو په دې هڅونه کې ناکام شو. ونیول شو، بندي شو او بیا را ځورند کړای شو .

داسې نورې ډیرې بیلګې هم شته چې د لیکوال شناخت ضرور ثابتوي. وګورئ، که مور د خلقي او پرچمي لیکوالانو لیکني د (ثور د پرتمین انقلاب) په اړه ولولو، نو یو څه راته وايي او که د دوی د مخالفې ډلې لیکوالانو لخوا د (ثور خونړی کودتاه) په اړه لیکني ولولو؛ نو بل څه راته وايي. شاید هغه نسل ته چې د خونړی کودتاه وحشتونه یې په سترګو ولیدل او تجربه یې کړل، د دې په تایید لیکني بې تاثیرې وي؛ خو وروستي نسلونه یې که لیکوالان ونه پیژني نو بل ډول فکر به کوي. دغه شان که د کودتایانو د مخالفو تنظیمونو په اړه د همدې ډلې د لیکوالانو اثار ولولو؛ نو مشران به یې ټول قهرمانان او خیر خواهان وي؛ خو د دوی قهرمانی د کابل ښار او د دې ښار بې دفاع ښاریانو ته ښه معلومه ده چې څه یې ورسره وکړل. د وطن افتخارات یې څومره ارزانه لپلام کړل او ... دغسې نورې ګڼې بیلګې در واخلي .

په هر صورت، د کاکاخېل صیب خبره پوره په ځای ده چې له کتاب لوستلو مخکې باید د هغه لیکوال ښه سم وپېژندل شي او بیا یې په لیکلي متن حساب وشي.